

ב"ה, "הלכה" גליון 90
ב שבת תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לוי אמי כי ילדהני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימ' תש"ך

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימ' תש"ך וידבר ה' אליו מאוהל מועד שחלל אוהל מועד הי' ג"כ תש"ך מזה הטעם כל ששהא שלשים יום באדם אינו נפל הטעם כי בשלשים יום יש תש"ך שעות ובזה היקף האדם את מדת החסד בכללות יו"ד לכן אינו נפל וזה אמר אדם כי יקריב מכס שגם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש (במדבר כה) תפדה אבל פחות מבן חודש אין לו יקר פדיון נפשו.

(מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא)

(הערת המערכת: מזה רואין גודל הענין והנחיצות בענין לחלק לימוד ההלכות בשלשים יום, הן בענין שלשים יום קודם החג, והן בענין לחלק כל שו"ע או או"ח או הלכות שבת וכו' ללימוד במעגל החודש, ואפשר שזה ג"כ הטעם של המחבר רבינו יוסף קארו זיע"א על מה שחילק הד' חלקי שו"ע בשלשים יום, עיין בשו"ע של "מפעל הליכות עולם" ח"א).

